

Merkkien selitys / Legend

- Opastaulu / Information sign
- Pysäköinti / Parking
- Muinaisjäänne / Antiquity
- Näköalapaikka / Lookout point
- Taukopaikka / Resting place

 Olet tässä / You are here

Kuivaketveleen linnavuori on rautakautinen puolustuslinnoitus. Sen pohjoisosaa kiertää kolmelta sivulta keskimäärin 10 m korkea, paikoin pystyjrkkä ja paikoin porrasmainen jyrkäne. Linnavuoren eteläosan loivaan rinteeseen on rakennettu puolustusvalli, josta on enää jäljellä hirsivarustuksen perustuksena ollut noin 40 m pitkä kivivalli. Katselulavalta lähtee polkuja kohti kivivallia, välimatka on noin 120 metriä.

The Kuivaketvele hill fort is an Iron-Age fortress. Its northern part is surrounded on three sides by a scarp that is 10m tall on average, vertically sheer in some areas, and stepped in others. A defensive bulwark was built along the hill fort's gently sloping south side, of which only a 40m-stretch of stone bulwark remains, acting as the foundation for a log structure. Paths lead from the observation deck towards the bulwark, which is around 120m away.

Rapakivigraniitit

Kuivaketveleen linnavuoren kallioiden kivilaji on rapakivi, tarkemmin sanottuna rapakivigraniittiporfyyri, mikä tarkoittaa sitä, että rapakiven vaaleanpunainen kalimaasälpämineraali esiintyy kivessä pyöreäköinä hajarakeina.

Rapakivigraniitit muodostavat Saimaa Geopark alueen kallioperän nuorimman yksikön. Ne kiteytyivät noin 1 650–1620 miljoonaa vuotta sitten kivilajasta, joka tunkeutui syvältä maankuoresta syvämurroksia pitkin maankuoren yläosaan.

Rapakivi on graniittimuunnos, joka on saanut nimensä muutamien rapakivityyppien taipumuksesta moroutua eli rapautua soramaiseksi massaksi. Rapakivestä on olemassa useita variaatioita, joista yleisimpiä ovat ns. viborgiitti, pyterliitti ja tiriliitti sekä eräät tasarakeiset ja porfyiriset tyypit. Kuivaketveleen rapakivi edustaa viimeiseksi mainittua tyyppiä.

Maailman geologiseen kirjallisuuteen rapakiven vei suomalainen geologi J. J. Sederholm vuonna 1891. Siitä lähtien "rapakivi" on vakiintunut sellaisenaan kivilajin nimeksi maailmanlaajuisesti kaikilla kielillä. Lappeenrannan ja Taipalsaaren seudun rapakivet ovat osa Etelä-Karjalasta Venäjän puolelle jatkuvaa laajaa ns. Viipurin rapakivimassiivia, jota on pidetty kivilajin tyyppialueena maailmassa.

Rapakivi granites

The rocks of the Kuivaketvele hill fort are made of rapakivi, or more specifically, porphyritic rapakivi granite. This means that the pink K-feldspar mineral in the rapakivi is visible as rather round, dispersed granules.

The youngest part of the bedrock in the Saimaa Geopark area is formed from rapakivi granites. These crystallized approximately 1,650–1,620 million years ago from magma which forced its way along deep fractures and through to the upper part of the earth's crust.

Rapakivi is a form of granite which is named after the Finnish term for "crumbly rock", after the tendency of some types of rapakivi to crumble into a gravelly substance. There are several variations of rapakivi, of which the most common are viborgite, pyterlite and trilite, as well as some even-structured and porphyritic types.

Rapakivi was introduced to the world's geological literature in 1891 by Finnish geologist J.J. Sederholm. Since then, the crumbly rock has been known as "rapakivi" in all languages. The rapakivi rocks in the Lappeenranta and Taipalsaari regions are part of the extensive Vyborg rapakivi massif, which extends from Southern Karelia into Russia, and is globally considered to be the type area for this type of rock.

Linnavuoren rapakivimuunnos on rapakivigraniittiporfyyri, jossa vaaleanpunainen kalimaasälpä esiintyy hajarakeina.

The type of rapakivi at the hill fort is porphyritic rapakivi granite, in which the pink K-feldspar is visible as dispersed granules.

Kuva / photo: Tapani Tervo